

Centrum audiovizuálních studií

Posudek teoretické diplomové práce – bakalářské x / magisterské x

Autor/ka práce: František Fekete

Název práce: Odmítnutí jako umění: Případové studie vymanění se ze světa umění a jejich kontextPosudek vedoucí/ho práce xPosudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště):

M.A. Hana Janečková Pgcert

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....výborný

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....výborný

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....vynikající.....

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce.....výborná.....

Jazyková a stylistická úroveň práce.....výborná.....

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě) výborná

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úpravavýborná.....

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru...výborná.....

Celkové hodnocení diplomové práce (A-F)
.....**A**.....*(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)***Doporučení:**

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokázal schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nesplňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1 normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytýkat, je namíste položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

Diplomová práce Františka Fekete *Odmítnutí jako umění: Případové studie vymanění se ze světa umění a jejich kontext* je komplexní komparativní studii dvou významných osobností světového umění, americké umělkyně Lee Lozano a Taiwanského umělce Tehchinga Hsienga. Autor se věnuje tématu revolty proti systému institucionalizace a komodifikace, která akceleruje od konceptuálních strategií nulových gest a projevuje se jako umělecká gesta ticha, opouštění, vymanění či redukce. Práce je ale specificky koncipována jako hlubší zamyšlení nad možnostmi autenticity a autonomie v současném umění. Autor se soustředí na osobní revoltu jednotlivce, ale velice pečlivě hledá teoretický význam uměleckých gest vymanění v širších kontextech instituční kritiky a změn percepce umění posledních 50 let.

Jednou z velkých otázek této diplomové práce bylo, jak bude autor schopen se postavit k metodologickému výběru případových studií. Pojmout široké téma umělecké revolty či konce umění v rámci možností diplomové práce je náročný úkol a nastavení teoretického rámce, tak aby dávala dostatečný prostor pro hlubší analýzu a odůvodňovala specifický výběr studií bylo jednou ze zásadních otázek této práce. Autor si ale vytyčuje jasné parametry metodologie důsledným a kompetentně pojatým výzkumem, které jsou jasně a přehledně zpracovány do jednotlivých kapitol. Samotná struktura diplomové práce je velmi dobře rozvržena, což ukazuje velmi dobré porozumění klíčových otázek problematiky, jako např. otázka tzv. konce umění, fetišizace úniku ze světa umění či možnosti a definice vně a vevnitř umění. V těchto kapitolách Fekete sleduje, zda li můžeme chápat umělecké počiny Lozano a Hsienga jako model pro radikální změnu percepce umění, tedy ve slovech autora jako body zlomu.

Kritické pojetí institucionalizace a jako strategie zpochybnění vidí autor v uměleckých postupech formální redukce, dematerializace a internalizace umělecké tvorby, které se projevují v dílech Hsienga a Lozano v postupném stažení do ústraní. V gestu vymanění se umělecké dílo se stává osobním rozhodnutím subjektivizace či spíše, úplné internalizace-individuálním prožitkem. Navržená strategie zpochybnění jako subjektivizace a redukce umělecké formy považuji za velmi sofistikovaný způsob přemýšlení o institucionální kritice umění.

Velmi dobře hodnotím analytické zvládnutí komplexních teoretických a uměnovědních zdrojů (Applin J., Stejskalová T., Groys B., Dante A., Koch A.), která ukazuje výbornou schopnost samostatného výzkumu a navazování souvislostí mezi množstvím pozic a přístupů. Diplomová práce taky velice ambiciózně propojuje historickou uměleckou tvorbu s klíčovými otázkami současnosti /contemporainety jako rostoucí zájem o radikální gesta, a tuto kontextualizaci považuji za obzvláště relevantní přístup. Teoretické kontexty jsou výborně aplikovány na případové studie a zapracovány do textu dobře sledovatelnou argumentační rovinou.

Závěr je trochu slabší a určité problematické roviny zůstávají nedořešeny, i když ty jsou často daleko za rámec diplomové práce a hodily by se spíše pro doktorský výzkum. V kontextech výzkumného projektu autor naráží na problém, který nazývá fetišizace gest revolty současným uměleckým světem, tedy znovuožívání těchto radikálních úniků. Ale tak ukazuje, že je nemožné se vymanit z cyklu institucionalizace revolty a vymanění, jak samotným aktem psaní o těchto gestech v rámci diplomové práce, které s referencí k teoretickému pojetí úniku kritizuje (Stejskalová T.).

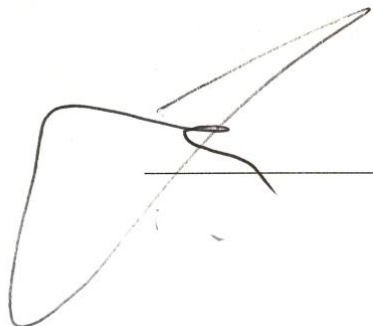
Pokud autonomie umění, tedy umění pro umění znamená, že je objekt umění či zkušenost prožitku uměleckého díla oddělitelná do zbytku světa, či se daří uprchnout instrumentalizaci nabízí se nám otázka, jakým způsobem sociopolitické aspekty života obou vybraných umělců ovlivňovaly a utvářely právě tyto umělecká gesta vymanění. V tomto smyslu se domnívám, že i když František sice staví velmi přesvědčivý argumentační rámec, pro to co nazývá proces autonomizace umění, stejně tak by bylo možné vytvořit velice silný protipostoj, který by velice jasně ukazoval propojenost gest vymanění, právě se sociopolitickou sférou obou případových studií a následnou instrumentalizaci těchto gest. I přes to ale domnívám, že právě tyto kontradikce spíše ukazují vysokou úroveň této diplomové práce.

Stejně tak je pro další výzkum zásadní se postavit k otázce vztahu publika a institucionalizace v kontextech vymanění. Proto bych otevřela obhajobu otázkou, jak se František staví ke roli publika v jeho případových studiích, protože do určité míry můžeme navrhnout, že právě rozpoznání mezi uměním a ne uměním-non art se odehrává právě v těchto parametrech. Pro další rozvoj této práce by dále stálo za to, se více zaměřit na přemýšlení o dokumentaci těchto gest vymanění v kontextu teorie časově založených děl a roli následných technik šíření a zaznamenávání gest vymanění.

Co se týče grafického zpracování tendenci jsem se přikláběla ke kritice nedostatku obrazové přílohy, ale po hlubším zamyšlení se domnívám, že obrazová dokumentace spíše přispívá k samotnému procesu institucionalizace a zviditelnění a proto se domnívám, že bylo správné ji zde vynechat.

Pro Františka Fekete jsem psala i oponentský posudek jeho bakalářské práce, a s radostí sleduji jakým způsobem se jeho výzkum v bakalářské práci rozvinul do komplexnějšího a ucelenějšího teoretického přemýšlení, který klade velice solidní základ pro budoucí akademickou a výzkumnou činnost. Vedení práce hodnotím velice pozitivně, co se týče přístupu, schopnosti studenta pracovat s podněty i s kritickými poznámkami. Navrhuji k obhajobě se známkou výbornou.

Datum:18.září 2020.....

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke extending to the right.

Podpis:.....